

[Etusivu](#) > ... > [Perhe- ja Perintöoikeudelliset Asiat](#) > [Avioero Ja Asumusero](#) > Slovenia

Avioero ja asumusero

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovenia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Slovenian oikeusjärestyksessä tunnetaan

1. avioero puolisoitten välisen sopimuksen perusteella,
2. avioero notaarin luona tehdyn sopimuksen perusteella ja
3. avioero hakemuksen perusteella (riidaton menettely).

a) Jos kyseessä on avioero puolisoitten välisen sopimuksen perusteella, tuomioistuin myöntää avioeron perhelain (*Družinski zakonik*) 96 §:n nojalla edellyttäen, että puolisoit ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisten lastensa huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta perhelain säännösten mukaisesti. Avioeron myöntämisen edellytyksenä on myös, että puolisoit ovat esittäneet notaarin vahvistaman täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan muodossa sopimuksen yhteisen omaisuutensa jakamisesta ja siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta.

Ennen kuin tuomioistuin myöntää avioeron, sen on selvitettävä, varmistaako aviopuolisoitten välinen sopimus heidän yhteisten lastensa huollon, kasvatuksen ja elatuksen sekä lasten ja vanhempien tapaamisoikeuden lapsen edun mukaisesti. Jos tuomioistuin toteaa, että puolisoitten välinen sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus avioliiton purkamisesta puolisoitten yhteisen sopimuksen perusteella hylätään.

b) Jos puolisoit, joilla ei ole yhteisiä huollettavia lapsia, haluavat erota ja pääsevät sopimukseen yhteisen omaisuutensa jakamisesta ja siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta, he pyytävät notaaria laatimaan notaarin asiakirjan avioliittonsa purkamista koskevasta sopimuksesta. Avioliitto päättyy, kun notaarin asiakirja allekirjoitetaan. Asiakirja on oikeusperusta avioeron kirjaamiselle väestörekisteriin. Notaari lähettää asiakirjan hallinnolliselle yksikölle, joka kirjaa avioeron väestörekisteriin, kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun sopimus on allekirjoitettu notaarin luona (perhelain 97 §).

c) Jos avioliitto on jostakin syystä muodostunut ”kestämättömäksi”, kumpi tahansa puoliso voi hakea avioeroa. Kun tuomioistuin purkaa avioliiton edellisen kohdan perusteella, se päättää myös puolisoitten yhteisten lasten huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta perhelain mukaisesti. Ennen kuin tuomioistuin tekee edellisen kohdan mukaisen päätöksen, sen on selvitettävä, miten lapsen etu parhaiten toteutuu (perhelain 98 §).

Ennen avioerokanteen nostamista tai sopimukseen perustuvaa avioeroa koskevan hakemuksen jättämistä puolisoit osallistuvat sosiaaliviranomaisten (*center za socialno delo*) järjestämään ennakkoneuvontaan, paitsi jos

- heillä ei ole yhteisiä huollettavia lapsia
- jompikumpi puolisoista on henkisesti vajaakykyinen
- jommankumman puolison asuin- tai olinpaikka ei ole tiedossa
- jompikumpi puolisoista asuu ulkomailla.

Ennakkoneuvonnan tarkoituksena on auttaa puolisoita selvittämään, onko heidän suhteensa rikkoutunut siinä määrin, että avioliitto on muodostunut vähintään yhdelle heistä kestävämmäksi, vai onko avioliitto mahdollista pelastaa. Puolisot osallistuvat ennakkoneuvontaan ilman edustajiaan (perhelain 200 §).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Perhelaissa tunnetaan vain yksi avioeron syy: avioliiton kestättömyys. Tämä tarkoittaa, että avioliitto horjuu niin syvästi ja pysyvästi, että sitä ei ole mahdollista pelastaa. Avioliitto katsotaan kestävämmäksi vain, kun puolisoitten väliset suhteet eivät ole pelkästään väliaikaisesti hiertyneet vaan vakavista syistä syvästi ja pysyvästi horjuneet. Kestättömyyttä arvioidaan käsittelyajankohdan tilanteen perusteella ottaen huomioon seikat, jotka ovat johtaneet tilanteeseen. Tuomioistuin toteaa kestättömyyden myös silloin, kun toinen puoliso suostuu avioeroon.

Avioliitto voidaan purkaa jommankumman puolison hakemuksesta. Avioliiton ei tarvitse olla kestävämmän kummankin puolison kannalta.

Syytä avioliiton kestättömyyteen ei kysytä, eikä tuomioistuin sitä toteaa. Avioliitto voidaan siis purkaa myös sen puolison hakemuksesta, joka on syyllinen avioliiton kestättömyyteen.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

Avioeron oikeudellisista vaikutuksista kerrotaan tarkemmin seuraavassa:

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Puoliso, joka on avioliiton solmiessaan muuttanut sukunimensä, voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vuoden kuluessa siitä, kun lainvoimaisen avioerotuomio tai tuomio avioliiton pätemättömäksi julistamisesta on annettu, haluavansa ottaa takaisin sukunimen, joka hänellä oli ennen avioliiton solmimista. Vastaavasti tällaisen ilmoituksen voi tehdä vuoden kuluessa puolisoitten sopimukseen perustuvaa avioeroa koskevan notaarin asiakirjan tai vastaavan asiakirjan allekirjoittamisesta. Tällaisen ilmoituksen voi tehdä vain henkilö, joka ei ole muuttanut sukunimeään avioliiton aikana (henkilönlain (*Zakon o osebnem imenu*) 17 §). Sukunimen muuttaminen on hallinnollinen asia, jota ei päättä tuomioistuin vaan hallinnollinen elin.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Jos puolisot eivät ole tehneet aviovarallisuussuhteitaan koskevaa sopimusta, yhteistä omaisuutta jaettaessa oikeudellinen oletus on, että kummankin puolison osuus yhteisestä omaisuudesta on yhtä suuri. Jos jompikumpi puolisoista kuitenkin pitää jakamista yhtä suuriin osuuksiin epäedullisena, hän voi vaatia osuuksien määrittämistä yhteisen omaisuuden kartuttamisen perusteella. Jos ero puolisoitten myötävaikutuksessa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen on merkityksellinen, sitä ei oteta huomioon. Tuomioistuin ottaa huomioon kaikki asian kannalta olennaiset seikat, erityisesti kummankin puolison tulot, avun, jota puolisot ovat antaneet toisilleen, lasten huollon ja kasvatuksen, kodinhoidon, kodin ja perheen ylläpidon, omaisuuden kunnossapidosta huolehtimisen ja missä tahansa muussa muodossa suoritettun työn ja osallistumisen yhteisen omaisuuden hoitoon, kunnossapitoon ja kartuttamiseen (perhelain 74 §).

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

LASTEN HUOLTO JA KASVATUS

Vanhempien, jotka eivät asu yhdessä tai jotka aikovat erota, on lasten edun mukaisesti sovittava lastensa kasvatuksesta ja huollosta. He voivat sopia, että lasten huolto- ja kasvatustavuu on molemmilla, että toinen puolisoista vastaa kaikkien lasten huollosta ja kasvatuksesta tai että toisella puolisoista on huolto- ja kasvatustavuu osasta lapsia ja toisella lopuista. Jos puolisot eivät pääse asiasta sopimukseen, sosiaaliviranomaiset auttavat heitä tässä. He voivat myös pyytää sovittelua.

Jos vanhemmat pääsevät sopimukseen lasten huollosta ja kasvatuksesta, he voivat hakea tuomioistuimessa tehdyn sovinnon allekirjoittamista. Jos tuomioistuin toteaa, että sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus hylätään.

Jos vanhemmat eivät sosiaaliviranomaisten avullakaan pääse sopimukseen lasten huollosta ja kasvatuksesta, tuomioistuin päättää jommankumman tai molempien vanhempien, lapsen huoltajan, toimiensa merkityksen ja oikeudelliset seuraukset ymmärtävän 15 vuotta täyttäneen lapsen tai sosiaaliviranomaisten hakemuksesta,

- että vastuu lasten huollosta ja kasvatuksesta säilyy yhteisesti molemmilla vanhemmilla
- että toinen puolisoista vastaa kaikkien lasten huollosta ja kasvatuksesta tai
- että toisella puolisoista on huolto- ja kasvatusvastuu osasta lapsia ja toisella lopuista
- ja tuomioistuin voi myös viran puolesta päättää perhelain säännösten mukaisesti toimenpiteistä lapsen edun turvaamiseksi.

Tuomioistuin selvittää ennen lapsen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöksentekoa myös lapsen mielipiteen, jonka tämä voi ilmaista itse tai sellaisen valitsemansa henkilön kautta, johon hän luottaa, edellyttäen, että lapsi pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset. Tehdessään lapsen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöstä lapsen edun mukaisesti tuomioistuin ottaa huomioon sosiaaliviranomaisten lausunnon, jonka se saa riidattomiin asioihin sovellettavaa menettelyä koskevan lain säännösten mukaisesti (perhelain 138 ja 143 §, riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain (*Zakon o nepravdnem postopku*) 102 §).

TAPAAMISOIKEUS

Lapsella on oikeus tavata molempia vanhempiaan ja molemmilla vanhemmilla lastaan. Tapaamiset on järjestettävä lapsen etu huomioon ottaen. Vanhemman, joka vastaa lapsen huollosta ja kasvatuksesta, tai muun henkilön, jonka kanssa lapsi asuu, on pidättäydyttävä sellaisesta toiminnasta, joka haittaa tai estää tapaamisia, ja pyrittävä rohkaisemaan lasta suhtautumaan asianmukaisesti tapaamisiin toisen vanhemman tai vanhempiensa kanssa. Vanhemman, jolla on lapsen tapaamisoikeus, on pidättäydyttävä sellaisesta toiminnasta, joka estää lapsen tapaamisen ja hänen huoltonsa ja kasvatuksensa.

Vanhempien, jotka eivät asu yhdessä tai jotka aikovat erota, on sovittava tapaamisoikeudesta. Jos puoliset eivät pääse asiasta sopimukseen, sosiaaliviranomaiset auttavat heitä tässä. He voivat myös pyytää sovittelua. Jos vanhemmat pääsevät sopimukseen tapaamisoikeudesta, he voivat hakea tuomioistuimessa tehdyn sovinnon allekirjoittamista. Jos tuomioistuin toteaa, että sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus hylätään. Jos vanhemmat eivät pääse sopimukseen tapaamisoikeudesta, tuomioistuin ratkaisee asian.

Oikeudellinen menettely, jolla päätetään tapaamisoikeudesta tai muutetaan asiaa koskevaa päätöstä, aloitetaan jommankumman tai molempien vanhempien, lapsen huoltajan, toimiensa merkityksen ja oikeudelliset seuraukset ymmärtävän 15 vuotta täyttäneen lapsen tai sosiaaliviranomaisten pyynnöstä

Jos avioero perustuu puolisoitten väliseen sopimukseen, puolisoitten on liitettävä avioerosopimukseen myös sopimus tapaamisoikeudesta, jonka tuomioistuin ottaa avioeropäätökseen. Lisäksi puolisoitten on liitettävä hakemukseen todistus osallistumisesta ennakkoneuvontaan. Jos tuomioistuin hyväksyy avioerohakemuksen, avioliiton mitätöintihakemuksen tai avioliiton puuttumisen toteamista koskevan hakemuksen, se päättää myös puolisoitten ja näiden yhteisten lasten tapaamisoikeudesta.

Tapaamisoikeudesta päättävät ensimmäisenä oikeusasteena alueelliset tuomioistuimet (*okrožna sodišča*) riidattomassa menettelyssä.

Tapaamisoikeudesta päätettäessä etusijalla on lapsen etu: tapaamista ei pidetä lapsen edun mukaisena, jos se merkitsee lapselle psyykkistä rasitusta tai vaarantaa hänen fyysisen ja henkisen kehityksensä.

Lapsella on myös oikeus tavata henkilöitä, joihin hänellä on sukulaisuussuhde ja läheinen henkilökohtainen side (esimerkiksi lapsen isovanhemmat ja (puoli)sisarukset).

Tuomioistuin voi poistaa tapaamisoikeuden tai rajoittaa sitä perhelain 173 §:n mukaisesti.

Jos vanhempi, jonka kanssa lapsi asuu, estää lapsen ja toisen vanhemman tapaamisen, eikä tapaamista voida järjestää edes sosiaaliviranomaisten asiantuntija-avulla, tuomioistuin voi toisen vanhemman hakemuksesta päättää poistaa huoltajuuden tapaamisen estävältä vanhemmalta ja antaa lapsen huoltajuuden toiselle vanhemmalle. Tuomioistuin voi menetellä näin, jos se uskoo tämän toisen vanhemman mahdollistavan tapaamiset ja jos tämä on ainoa tapa turvata lapsen etu. Tuomioistuin antaa uuden vanhempien tapaamisoikeutta koskevan päätöksen, jos se on olosuhteiden muuttumisen tai lapsen edun vuoksi tarpeen

Tuomioistuimien selvittää ennen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöksentekoa myös lapsen mielipiteen, jonka tämä voi ilmaista itse tai sellaisen valitseman henkilön kautta, johon hän luottaa, edellyttäen, että lapsi pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset.

Tehdessään lapsen edun mukaista tapaamisoikeutta koskevaa päätöstä tuomioistuin ottaa huomioon sosiaaliviranomaisten lausunnon, jonka se saa riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain säännösten mukaisesti (perhelain 141, 142 ja 143 §, riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 102 §).

Puolison ja lasten ELATUS

Puolisot voivat sopia allekirjoittavansa tuomioistuimessa tehtävän sovinnon lasten elatuksesta. Jos sopimus ei ole lapsen edun mukainen, tuomioistuin hylkää hakemuksen (perhelain 191 §).

Jos puolisot eivät ole päässeet sopimuksen lasten elatuksesta keskenään eivätkä sosiaaliviranomaisten avulla, he voivat pyytää tuomioistuinta ratkaisemaan asian. Tuomioistuimen on ennen päätöksen tekemistä saatava sosiaaliviranomaisten lausunto ja selvitettävä myös kunkin lapsen mielipide, jos lapsi on sen itse ilmaissut ja pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset (perhelain 140 ja 143 §).

Vanhemmilla on velvollisuus elättää lapsiaan näiden täysi-ikäisyyteen asti niin, että he kykyjensä mukaan tarjoavat lapsen kehityksen edellyttämät elinolosuhteet.

Vanhemmilla on myös velvollisuus elättää keskiasteen koulutukseen ilmoittautunutta lastaan tämän tultua täysi-ikäiseksi, jos hän opiskelee vakituisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset keskiasteen opinnot on suoritettu tai kun korkein keskiasteen koulutusta koskevien säännösten mukainen yleinen tai ammatillinen koulutustaso on suoritettu. Elatusvelvollisuus päättyy, kun lapsi täyttää 26 vuotta.

Vanhemmilla on myös velvollisuus elättää teknisen alan korkeakoulutukseen ilmoittautunutta lastaan, jos hän opiskelee säännöllisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset teknisen alan korkeakouluopinnot on suoritettu teknisen alan korkeakoulutusta koskevien säännösten mukaisesti. Vanhemmilla on velvollisuus elättää korkea-asteen koulutukseen ilmoittautunutta lastaan, jos hän opiskelee säännöllisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset korkeakouluasteen perusopinnot tai maisteriohjelma tai integroitu maisteriohjelma on suoritettu korkea-asteen koulutusta koskevien säännösten mukaisesti. Jos lapsen opinto-ohjelma kestää yli neljä vuotta, elatusvelvoitetta pidennetään sillä ajalla, jonka verran opinto-ohjelma ylittää tämän neljän vuoden määräajan. Elatusvelvollisuus päättyy, kun lapsi täyttää 26 vuotta (perhelain 183 §).

Elatusavun määrä määritetään elatusta tarvitsevan tarpeiden mukaan ja elatusvelvollisen aineellisten mahdollisuuksien ja ansiokyvyn mukaan. Elatusavun määrää määrittäessään tuomioistuin ottaa huomioon lapsen edun niin, että elatusavulla voidaan varmistaa lapsen suotuista fyysinen ja psyykinen kehitys. Elatusavun on katettava lapsen elinkustannukset, jotka aiheutuvat erityisesti asumisesta, ravinnosta, vaatteista, jalkineista, huolenpidosta, kasvatuksesta, koulutuksesta, virkistäytymisestä ja muista erityistarpeista. Elatusapua tarkistetaan kerran vuodessa Slovenian kuluttajahintaindeksin mukaan (perhelain 189, 190 ja 198 §).

Henkilön on huolehdittava avio- tai avopuolionsa alaikäisen lapsen elatuksesta, jos lapsi asuu hänen kanssaan; elatusvelvollisuutta ei ole silloin, kun avio- tai avopuoliso tai lapsen toinen vanhempi kykenee vastaamaan lapsen elatuksesta.

Avio- tai avopuolison elatusvelvollisuus päättyy, kun avioliitto tai avoliitto lapsen äidin tai isän kanssa päättyy, paitsi jos avioliitto tai avoliitto päättyy lapsen äidin tai isän kuoleman seurauksena. Viimeksi mainitussa tapauksessa jälkeen elävä avio- tai avopuoliso on velvollinen elättämään kuolleen avio- tai avopuolionsa lasta ainoastaan, jos hän asui samassa taloudessa lapsen kanssa avio- tai avoliiton päättyessä (perhelain 187 §),

Täysi-ikäisten lasten on elätettävä vanhempiaan, jos näillä ei ole eivätkä he voi hankkia riittävää toimeentuloa, mutta vain yhtä kauan kuin vanhemmat ovat elättäneet heitä. Täysi-ikäisten lasten ei tarvitse elättää vanhempaa, joka perusteettomasti on laiminlyönyt velvollisuutensa elättää lasta (perhelain 185 §).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Aviopuolisolla, jolla ei ole toimeentuloa ja joka on työttömänä vastoin tahtaan, on oikeus vaatia elatusta puolisoltaan avioeromenettelyssä sekä erityisellä kanteella vuoden kuluessa siitä, kun avioero on saanut lainvoiman. Elatusapua voi vaatia vain, jos elatusavun myöntämisehdot täyttyivät eron hetkellä ja ne täyttyvät edelleen, kun puoliso vaatii elatusta (perhelain 100 §).

Puolisot voivat tehdä avioliiton solmimisen yhteydessä, avioliiton aikana tai avioeron yhteydessä laadittavalla täytäntöönpanokelpoisella notaarin asiakirjalla sopimuksen elatusavusta avioeron sattuessa (perhelain 101 §).

Elatusavun suuruus määräytyy saajan tarpeiden ja maksajan mahdollisuuksien mukaan. Se maksetaan kuukausittain ennakolta, ja sitä voidaan vaatia maksettavaksi siitä hetkestä lukien, kun elatuskanne on jätetty. Poikkeustapauksissa elatusapu voidaan maksaa kertakorvauksena tai muulla tavoin, jos erityiset syyt sitä edellyttävät. Tällä tavoin määrätty elatusapu ei kuitenkaan saa asettaa elatusavun saajaa huomattavasti huonompaan asemaan kuin siinä tapauksessa, että elatusapu olisi maksettu ennakolta kuukausittain, eikä se saa aiheuttaa kohtuutonta räsitystä elatusvelvolliselle (perhelain 104 §).

Tuomioistuimien hylkää elatusvaatimuksen, jos elatusmaksun maksaminen puolisolle olisi elatusvelvollisen kannalta epäoikeudenmukaista niiden syiden vuoksi, jotka johtivat avioliiton kestäättömyyteen, tai jos elatusapua vaativa puoliso on ennen avioeroa tai sen jälkeen syyllistynyt elatusvelvolliseen tai hänen lapsiinsa tai vanhempiinsa kohdistuneeseen rikokseen (perhelain 100 §).

Eronneiden puolisojen välillä ei ole elatusvelvollisuutta, jos elatusavun maksaminen vaarantaisi heidän oman elatuksensa tai sellaisten alaikäisten lapsien elatuksen, joita he ovat perhelain mukaan velvollisia elättämään (perhelain 105 §).

Elatusapua tarkistetaan kerran vuodessa Slovenian kuluttajahintaindeksin mukaan (perhelain 107 §).

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Yhdessä asuminen (*življenjska skupnost*) on tärkeä avioliiton osatekijä (perhelain 3 §). Asumusero (*prenehanje življenjske skupnosti*) tarkoittaa puolisojen välisen suhteen keskeisten osatekijöiden pysyvää päättymistä. Kun yhdessä asuminen päättyy, päättyy muun muassa puolisojen taloudellinen yhteys, intiimi tunnesuhde ja elämänkumppanuus.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Laissa ei ole säädetty ehtoja asumuserolle. Tuomioistuimet tekevät päätöksen asumuserosta kussakin yksittäisessä menettelyssä tapauksen olosuhteiden ja ominaispiirteiden perusteella.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumusero ei vaikuta avioliiton olemassaoloon eikä merkitse avioliiton päättymistä. Avioliiton päättymisen edellyttää avioeron hakemista avioerosopimuksen perusteella, notaarille esitettyä pyyntöä avioerosopimusta koskevan notaarin asiakirjan laatimisesta tai avioerokanteen nostamista (ks. 1 kohta). Aviopuoliso, jolla ei ole toimeentuloa, voi vaatia elatusta puolisoltaan avioeromenettelyssä sekä erityisellä kanteella vuoden kuluessa siitä, kun avioero on saanut lainvoiman.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että avioliiton solmimiselle laissa säädetty ehdot eivät täytyneet avioliittoa solmittaessa (esimerkiksi jos kyse ei ollut vapaasta tahdosta, suostumus oli pakotettu tai annettu erehdyksessä, avioliittoa ei ollut solmittu säädettyssä menettelyssä, avioliitto oli solmittu alaikäisen kanssa tai henkisesti vajaakykyisen tai tilapäisesti henkisesti vajaakykyisen henkilön kanssa). Avioliiton oikeudelliset vaikutukset lakkaavat, kun avioliitto mitätöidään.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliittoa ei mitätöidä itse oikeuden perusteella, vaan se on mitätöitävä päätöksellä.

Avioliiton mitätöintikanteen voivat nostaa puoliset ja henkilöt, joilla on asianosaisintressi mitätöintiin, eli jos avioliitto oli solmittu alaikäisen tai henkisesti vajaakykyisen henkilön kanssa, jos aikaisempaa avioliittoa ei ollut purettu, jos avioliitto oli solmittu sukulaisten välillä, jos jompikumpi puoliso ei ollut läsnä avioliiton solmimishetkellä tai jos puoliset eivät solmineet avioliittoa tarkoituksenaan elää yhdessä. Syyttäväviranomainen voi myös nostaa kanteen edellä mainituin perustein sekä siinä tapauksessa, että on kyse adoptiovanhemman ja adoptoidun lapsen välisestä avioliitosta.

Kumpi tahansa puolisoista voi nostaa avioliiton mitätöintikanteen sen jälkeen, kun henkisen vajaakykyisyyden syy on poistunut.

Oikeus hakea avioliiton mitätöintiä ei vanhene (perhelain 48 §).

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinnin oikeudelliset vaikutukset tulevat voimaan, kun mitätöintituomio saa lain voiman. Avioliiton mitätöinnin yhteydessä varallisuussuhteisiin ja puolisoitten välisiin lahjoihin sovelletaan avioeromenettelyyn sovellettavia säännöksiä (perhelain 54 ja 55 §).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Kesäkuussa 2008 voimaan tulleessa laissa sovittelusta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (*Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah*) säädetään riitojen sovittelusta siviilioikeudellisissa, kauppaoikeudellisissa, työoikeudellisissa, perheoikeudellisissa ja muissa varallisuus oikeudellisissa suhteissa, kun on kyse vaatimuksista, joista asianosaiset voivat vapaasti päättää, ellei laissa toisin säädetä. Avioliittoa ei voi purkaa ilman tuomioistuinta, jolle on jätettävä hakemus avioliiton purkamisesta sopimuksen perusteella (ks. 1 kohta).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain mukaan avioeroasioissa sovellettavat menettelyt ovat seuraavat: menettely avioliiton puuttumisen toteamiseksi, menettely avioliiton mitätöimiseksi ja menettely avioliiton purkamiseksi.

Alueellisilla tuomioistuimilla (*okrožna sodišča*) on toimivalta ratkaista tällaiset asiat ensimmäisenä oikeusasteena (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 10 §).

Menettely avioliiton puuttumisen toteamiseksi aloitetaan asianosaisintressin omaavan henkilön tai syyttäväviranomaisen hakemuksesta.

Avioliiton mitätöintimenettely aloitetaan jommankumman puolison hakemuksesta. Menettely voidaan aloittaa myös asianosaisintressin omaavan henkilön tai syyttäväviranomaisen hakemuksesta, jos perhelaissa niin säädetään.

Menettely avioliiton purkamiseksi aloitetaan jommankumman puolison hakemuksesta.

Yhteiseen sopimukseen perustuvaa avioeroa koskeva menettely aloitetaan molempien puolisoitten hakemuksesta. Jos yhteiseen sopimukseen perustuvaa avioeroa koskeva hakemus on jätetty ja toinen puolisoista peruuttaa hakemuksen menettelyn aikana, tuomioistuin keskeyttää menettelyn (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 81 §).

Avioeroasiassa tehdyn hakemuksen sisällön osalta riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetussa laissa säädetään, että avioeroasiassa tehtävään hakemukseen on sisällyttävä myös vaatimus, jonka tuomioistuin

ratkaisee. Avioliiton purkamista koskevaan hakemukseen on liitettävä sosiaaliviranomaisten todistus ennakkoneuvontaan osallistumisesta, jos hakijan on perhelain mukaan osallistuttava ennakkoneuvontaan ennen menettelyn aloittamista (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 82 §).

- Yhteiseen päätökseen perustuva avioero: Tuomioistuin purkaa avioliiton puolisoitten välisen sopimuksen perusteella edellyttäen, että puoliset ovat päässeet yhteisymmärrykseen oikeudellisesti merkittävistä seikoista ja toimittaneet sopimuksen yhteisten lastensa huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta. Avioliiton purkamisen edellytyksenä on myös, että puoliset ovat esittäneet notaarin vahvistaman täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan muodossa sopimuksen yhteisen omaisuutensa jakamisesta, siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, ja tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta. Ennen kuin tuomioistuin myöntää avioeron, sen on selvitettävä, varmistaako aviopuolisoiden välinen sopimus heidän yhteisten lastensa huollon, kasvatuksen ja elatuksen sekä lasten ja vanhempien tapaamisoikeuden lapsen edun mukaisesti. Jos tuomioistuin toteaa, että puolisoitten välinen sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus avioliiton purkamisesta puolisoitten yhteisen päätöksen perusteella hylätään (perhelain 96 §).
- Avioero notaarin luona tehdyn sopimuksen perusteella: Jos puoliset, joilla ei ole yhteisiä huollettavia lapsia, haluavat erota ja pääsevät sopimukseen yhteisen omaisuutensa jakamisesta, siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta, he pyytävät notaaria laatimaan notaarin asiakirjan avioliittonsa purkamista koskevasta sopimuksesta. Avioliitto päättyy, kun notaarin asiakirja allekirjoitetaan. Asiakirja on oikeusperusta avioeron kirjaamiselle väestörekisteriin. Notaari lähettää asiakirjan hallinnolliselle yksikölle, joka kirjaa avioeron väestörekisteriin, kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun sopimus on allekirjoitettu notaarin luona (perhelain 97 §).
- Avioero: Jos avioliitto on jostakin syytä muodostunut ”kestämättömäksi”, kumpi tahansa puoliso voi hakea avioeroa. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliviranomaisten todistus ennakkoneuvontaan osallistumisesta, jos hakijan on perhelain mukaan osallistuttava ennakkoneuvontaan ennen menettelyn aloittamista (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 82 §, perhelain 98 §).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Tuomioistuin vapauttaa asianosaisen tuomioistuinmaksuista osittain tai kokonaan, jos niiden maksaminen merkittävästi vähentäisi varoja, joilla asianosainen elättää itsensä tai perheenjäsenensä. Muiden maiden kansalaiset vapautetaan tuomioistuinmaksuista, jos kansainvälisessä sopimuksessa niin määrätään tai jos vastavuoroisuus sitä edellyttää (tuomioistuinmaksulain (*Zakon o sodnih taksah, ZST-1*) 10 ja 11 §).

Asianosainen voi hakea oikeusapua asianajajan ja asiantuntijan kuluihin. Oikeusavun myöntämisestä päättää hakijan pysyvän asuinpaikan alueellinen tuomioistuin. Menettelyssä sovelletaan oikeusavusta annetussa laissa (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*) säädettyjä myöntämiskriteerejä (esimerkiksi aineelliset ja taloudelliset kriteerit).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroasiassa annettuun tuomioon voi hakea muutosta ylemmässä tuomioistuimessa (*višje sodišče*).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi muuttaa aikaisempaa päätöstä tai kumota sen ajoissa tehdyn muutoksenhaun perusteella, jos se ei vaikuta haitallisesti muiden tähän päätökseen vetoavien henkilöiden oikeuksiin tai jos nämä henkilöt suostuvat muutokseen tai kumoamiseen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asetuksen (EU) N:o 2201/2003 21 artiklan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.

Asianosainen voi vaatia päätöksen tekemistä tuomion tunnustamisesta tai tunnustamatta jättämisestä. Asianosaisen on tällöin jätettävä hakemus täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta Slovenian toimivaltaisessa

alueellisessa tuomioistuimessa.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Menettelyyn sovelletaan Slovenian lainsäädäntöä.

Asianosaisen, joka vaatii tai vastustaa tuomion tunnustamista tai jättää hakemuksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta, on esitettävä:

- sellainen tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset
- vakiolomakkeella tiedot tuomiosta avioeroasiassa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos on kyse EU:n jäsenvaltioiden kansalaisista tai asukkaista, kansainvälistä toimivaltaa koskeviin kysymyksiin sovelletaan ensisijaisesti ja suoraan asetusta (EU) N:o 2201/2003 (Bryssel II -asetus).

Jos puoliset ovat kanteen nostamisen ajankohtana eri valtioiden kansalaisia, avioeroon sovelletaan Slovenian lainsäädännön mukaan (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 37 §:n 2 momentti) kumulatiivisesti niiden valtioiden lakeja, joiden kansalaisia puoliset ovat.

Jos avioero ei ole mahdollinen niiden valtioiden lakien perusteella, joiden kansalaisia puoliset ovat, avioeroon sovelletaan Slovenian lainsäädäntöä, jos jompikumpi puolisoista asui kanteen nostamisen ajankohtana pysyvästi Sloveniassa.

Jos jompikumpi puolisoista on Slovenian kansalainen, joka ei asu vakituisesti Sloveniassa, eikä avioero ole mahdollinen kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 37 §:n 2 momentissa määritetyn lain nojalla, avioeroon sovelletaan Slovenian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

Päivitetty viimeksi: 10/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.